

Qui combat l'*statu quo*?

«En el cas dels "comuns" només hem vist una campanya de premsa on els volen relacionar amb el govern de Veneçuela, campanya mediàtica gairebé infantil comparada amb l'estratègia mediàtica contra l'independentsime»

Un dels grans punts de discussió entre independentistes i "comuns" és quin dels dos projectes polítics té més capacitat de transformació i qüestiona l'*statu quo*. Els "comuns" vénen a dir que, com que ells reuneixen totes les propostes "bones" "d'esquerres" i de nova política, el seu projecte és el que realment qüestiona més a fons l'*statu quo*. Un altre argument que utilitzen és que al seu costat no es troba cap elit i que entre els independentistes hi ha gent de classes altes i mitjanes-altes, certes elits econòmiques i empresaris destacats.

Aquest conjunt d'arguments és "bullshit". Un pot tenir la millor de les voluntats però si la teva via d'acció no suposa cap amenaça a l'*statu quo* només és retòrica. I en tot cas dir que no hi ha elits darrere dels projectes dels comuns és prendre'ns el pèl. El suport que ha rebut "Podemos" per part de mitjans de comunicació o el suport que manté Ada Colau dels mateixos que han inspirat intel·lectualment al PSC de Barcelona durant dècades és un exemple que a tot projecte sempre hi ha elits.

En tot cas, les elits no són blocs únics. Hi ha empresaris que necessiten trencar oligopolis i que pateixen les disfuncions institucionals, hi ha elits que viuen de l'economia del BOE i d'altres que pateixen que el corredor de mercaderies mediterrani sigui només un somni. Hi ha fins i tot elits que donen suport a moviments retòricament revolucionaris per a canalitzar el malestar social de forma innòcua.

Per veure si un moviment qüestiona l'*statu quo* només cal veure quines reaccions té l'*statu quo* contra d'ells. Més enllà de retòrica els "comuns" no han patit respostes dures. En canvi el moviment independentista sí que està provocant aquestes respostes. La judicialització de la política espanyola vers Catalunya, el reforçament de les funcions del Tribunal Constitucional per dotar-lo de funcions penals, la guerra bruta demostrada contra partits independentistes, les amenaces que rep la presidenta del Parlament o les imputacions i processos judicials contra els responsables del 9N.

En el cas dels "comuns" només hem vist una campanya de premsa on els volen relacionar amb el govern de Veneçuela, campanya mediàtica que és gairebé infantil comparada amb l'estratègia mediàtica contra el moviment independentista.

Potser el moviment independentista compta amb més membres de les elits al seu costat, però el que sí que és clar és que les veritables elits, les que compten amb les eines d'un estat al seu servei a qui combaten i temen és a la independència de Catalunya, no un govern de Pablo Iglesias.